

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"פ

לפני כבוד השופט רונן אילן

המבקש:

נגד

המשיבה:

פסק דין

לפני תביעה לביטול הסכם לייצוג קטינה על ידי סוכנות דוגמנות, ובטענה שאביה לא הסכים להתקשרות.

בין המשיבה לבין קטינה נכרת הסכם ייצוג, שתוקפו הוארך לתקופה בת 10 שנים. על הסכם הייצוג חתמה בשם הקטינה אמה, בעוד המבקש, אבי הקטינה, איננו חתום על ההסכם. טוען לפיכך המבקש שלא הסכים להתקשרות ומשכך ההסכם בטל.

במוקד המרצת הפתיחה עומדת לפיכך השאלה אם עלה בידי המבקש לסתור את החזקה שלפיה הסכים הורה לפעולת ההורה השני כל עוד לא הוכיח היפוכו של דבר.

העובדות

1. המבקש, (להלן: "המבקש") הינו אביה של (להלן: "המשיבה"), אשר תאריך הלידה שלה הינו 18.10.2002. גב' (להלן: "אמה") הינה אימה של המשיבה, (להלן: "המשיבה"), הינה חברה פרטית וסוכנות דוגמנות. המשיבה עוסקת באיתור, גילוי וייצוג דוגמנים ודוגמניות. (להלן: "מרדכי") הינו מנהל המשיבה.
2. בסמוך לשנת 2013 נוצר קשר בין המשיבה לבין (להלן: "המשיבה"), על רקע היכרות קודמת, ונדונה האפשרות שהמשיבה תייצג את (להלן: "המשיבה") כסוכנות דוגמנות. על בסיס רצון הדדי זה, ביום 14.3.13 נחתם הסכם ייצוג בין (להלן: "המשיבה") מצד אחד למשיבה מצד שני (להלן: "ההסכם"). לפי ההסכם, התחייבה המשיבה לפעול לקידום (להלן: "המשיבה") בפעילויות הקשורות לעולם הדוגמנות וניתנה לה בלעדיות בכל הנוגע לייצוג זה. תקופת ההסכם נקבעה לשנה, אך צוין כי למשיבה האופציה להארכתו, בלי שזו נתחמה בזמן. בעת חתימת ההסכם הייתה (להלן: "המשיבה") קטינה (כבת 11 שנים). ההסכם קובע כי כאשר המיוצגת קטינה, יחתם ההסכם מטעמה על ידי אחד מהוריה (סעיף 5 בהסכם), ואכן, על ההסכם חתמה א, בשם (להלן: "המשיבה").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

3. בשנים שלאחר חתימת ההסכם, 2013 – 2016, פעלה המשיבה לקידום פעילות [REDACTED] בתחומים נשוא ההסכם, ובמסגרת זו אף הוגשו בקשות להעסקת [REDACTED], בהיותה קטינה, לפי דיני העסקת הנוער.
4. בתחילת 2017 בקשה המשיבה להאריך את תקופת ההתקשרות נשוא ההסכם, ועל כך נערכה תוספת להסכם, שלפיה מוארכת תקופת ההסכם עד ליום 18.1.27 (להלן: "התוספת"). התוספת נחתמה ביום 18.1.17, כאשר אף עליה חתמה [REDACTED] בשם [REDACTED] בעקבות חתימת התוספת המשיכה המשיבה בפעילותה לקידום [REDACTED], ולרבות בטיסה של [REDACTED] לה לספרד, בתחילת 2018.
5. בתחילת 2019, או בסמוך לכך, נראה שיחסי [REDACTED] והמשיבה עלו על שרטון, [REDACTED] הלינה על היחס שהיא מקבלת, יחס אשר לטענתה לא היה הולם ולרבות באי העברת כספים המגיעים לה בגין עבודות שבצעה.
6. ביום 5.6.19 פנה המבקש למשיבה במכתב התראה, ובו דרישה לבטל את ההסכם. המבקש הלין בעיקר על עצם התקשרותה של המשיבה בהסכם המתייחס לילדה קטינה, ובלי להקפיד כי שני הוריה יחתמו עליו. למכתב זה לא ניתן מענה בכתב, ובמכתב נוסף מיום 1.7.19 הודיע המבקש על ביטול ההסכם. בהיעדר הסכמה הוגשה תובענה זו ביום 18.7.19.
- תמצית הטענות, ההליך והראיות**
7. לטענת המבקש, אין להסכם כל תוקף שכן הוא עצמו לא חתם עליו. המבקש מפנה להוראות הדין המסדירות את יחסי קטינים עם הוריהם, וטוען שלפי הוראות דין אלו התקשרות בחוזה עם קטין מחייבת את חתימת שני הוריו. כיוון שכך, טוען המבקש שאף על ההסכם והתוספת נדרשה חתימת שני הוריה של [REDACTED] וכיוון שעל ההסכם והתוספת חתומה מטעם [REDACTED] לבדה, הרי שהוא בטל מעיקרו ונעדר תוקף.
8. לטענת המשיבה, התביעה מבטאת ניסיון פסול להשתחרר מההסכם ודווקא לאחר שנראה שניתן לקצור את פירות מאמציה הרבים של המשיבה בקידום [REDACTED] לפי גרסת המשיבה, היה המבקש עצמו מודע לקשר שבין המשיבה [REDACTED], והוא עצמו הגיע פעמים רבות לאירועים שונים בהם השתתפה [REDACTED] על בסיס ההסכם. למרות מודעותו המלאה לקשר שבין המשיבה [REDACTED], החל המבקש בניסיונות להביא לביטול ההסכם ואף [REDACTED] החלה להתעלם מפניות המשיבה ומהניסיונות להמשיך בקידום פעילותה. המשיבה איננה מכחישה את הטענה שעל ההסכם והתוספת חתומה בשם [REDACTED] לבדה, אך טוענת שלפי הוראות הדין כלל לא נדרשת חתימתו של המבקש ודי בהסכמתו, אפילו הובעה בעל פה ובדיעבד. בפועל, כך המשיבה, אכן הסכים המבקש להתקשרות שבין [REDACTED] למשיבה והדבר ניכר בהתנהגותו במהלך השנים. במצב זה, טוענת המשיבה שאין לתובענה כל בסיס בדין ודינה להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

~~התובענה הוגשה על דרך של המרצת פתיחה.~~

9. התובענה הוגשה על דרך של המרצת פתיחה. המבקש תמך את גרסתו בתצהירו שלו. המשיבה תמכה את גרסתה בתצהיר [REDACTED] וזלת עדים אלו לא זומנו ולא נשמעו עדים נוספים ובדיון אשר התקיים ביום 22.12.21 נחקרו המצהירים, והצדדים סיכמו שאת הטענות בעל פה. יצוין, כי בעת הדיון כבר הייתה [REDACTED] בגירה, ונכחה באולם.

דיון

10. במקרה התובענה עומדת הטענה שלפיה נעדרים ההסכם והתוספת כל תוקף מחייב, שכן המבקש עצמו איננו חתום על אילו ממסמכים אלו. טענה עובדתית זו איננה במחלוקת. על ההסכם ועל התוספת חתומה, בשם [REDACTED] לבדה.

השאלה אשר בטבורה של תובענה זו הינה באשר למשמעות היעדר חתימתו של המבקש על ההסכם והתוספת, ואם בכך יש כדי להביא לבטלותם.

11. דא עקא, שטרם בירור הטענה, טרם בירור שאלת משמעות אי חתימת המבקש על ההסכם, עולה שאלת אי צירוף כלל הצדדים הרלוונטיים לבירור התובענה. ככלל, כאשר מוגשת תובענה לבית המשפט, ובמסגרתה עתירה לסעדים שונים, מוטלת על התובע החובה לצרף לתביעה כל אדם אשר עלול להיפגע מפסק הדין שיינתן.

לכל אלה יש להוסיף, כי חברת פז, שלכאורה עלולה להיפגע מפסק הדין, אינה צד לדיון וקולה לא נשמע גם בבית משפט קמא, הגם שהיא הצד העיקרי שעלול להיפגע מהגילוי. כידוע, אי צירוף צד שעלול להיפגע, עשוי כשלעצמו להוות עילה לדחיית בקשה על הסף, וכך ראוי היה לטעמי לעשות גם במקרה דנן. (ע"א 6919/15 שאול ברגרזון נ' אשפלטס תעשיות פלסטיק בע"מ [פורסם בנבו] 17.7.17, פסקה 1 בפסק הדין של השופט יצחק עמית) עת מוגשת עתירה ועת במסגרתה עותר תובע לסעד, חובה עליו לצרף לאותה העתירה כל אדם שעלול להיפגע מהסעד שמתבקש במסגרת התובענה.

ודוק, אין משמעותה של חובה זו סילוק תובענה בכל מקרה בו נמצא שלא צורפו לה כל הצדדים הרלוונטיים. לא "מבחן הרלוונטיות" מיושם במצב זה אלא "מבחן הסעד המבוקש". לא כל מי שאפשר והוא רלוונטי לבירור התביעה יש לצרף, אלא רק את זה שבלעדיו לא ניתן להיעתר לסעד המבוקש. מקום בו נמצא שניתן להעניק לתובע את הסעד המבוקש בתביעתו, בלא צירופו של "צד מעוניין" או "צד בעל אינטרס בתוצאות המשפט" – אין באי צירופו כדי להקים עילה למחיקת התובענה או דחייתה על הסף (ה"פ (ת"א) 27241-01-11 פנחס פאר נ' אלפרד כהן [פורסם בנבו] 25.5.14, פסקה 16).

משכך, אי צירוף בעל דין בהליך אזרחי אף שאפשר והוא צד רלוונטי, לא יהווה מחדל אשר כשלעצמו יבסס טענה לדחיית התביעה, אלא אם כן נמצא שהיעדרו של בעל דין מביא לכך שלא ניתן להיעתר לסעד המבוקש בתביעה. במצב שכזה, עלול אי הצירוף כשלעצמו להביא לדחיית התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"פ 19-07-46646 מרניוק נ' טי.ל.וי מודלס יזמות והפקה בע"מ

12. בעניין נשוא המרצת פתיחה זו, עותר המבקש להצהרה על בטלות ההסכם. להצהרה שלפיה להסכם ולתוספת לו אין כל תוקף מחייב ולפיכך משוחררת מרסל מכל חבות למשיבה, ורשאית להתקשר עם כל גוף אחר לפי שיקול דעתה.

כאמור, ועל כך אין מחלוקת, על ההסכם והתוספת חתומים הן נציג המשיבה והן [REDACTED]

[REDACTED] שחתמה על ההסכם וחתמה גם על התוספת, במעמדה כאימה של [REDACTED] אם טוען המבקש כי לאותם המסמכים עליהם חתמה [REDACTED] אין כלל תוקף מחייב, שהם במעמד של "חוזה בטל", הרי שמכך עלולה להיפגע במישרין גם [REDACTED]. בין נוכח הפגיעה האפשרית [REDACTED] שבשמה ועבורה נחתמו המסמכים, ובין נוכח הפגיעה האפשרית [REDACTED] עצמה כמי שהתחייבה כלפי המשיבה בשם [REDACTED] ברור כי [REDACTED] הינה בעל דין רלוונטי בבירור המחלוקות וברור כי [REDACTED] עלולה להיפגע מקבלת המרצת הפתיחה.

וכך הרי גם הובהר למבקש כבר בישיבת קדם המשפט (עמ' 2; ש' 12 – 18 בפרוט'). והמבקש עצמו הודיע שיבקש לצרף את [REDACTED] לתיק. כך הודיע. לא כך עשה. ואף שבמהלך הדיון הודיע ב"כ המבקש כי מצבה הרפואי של [REDACTED] בכי רע, לטענה זו לא הוצגה כל אסמכתא.

ומשכך, התברר כי [REDACTED] הינה צד רלוונטי לבירור טענות המבקש, צד שעלול להיפגע מקבלת המרצת הפתיחה בהיותה זו שחתמה על ההסכם ועל התוספת בשם מרסל, והתברר כי [REDACTED] לא צורפה לתובענה ומבלי שניתן לכך כל הסבר. ברי הדבר שלא ניתן להצהיר על בטלותו של ההסכם בלי שכל אלו שחתמו עליו גם יהיו בעלי דין בהמרצת הפתיחה. במצב זה, די במחדל זה של אי צירוף [REDACTED] כדי להצדיק את דחיית המרצת הפתיחה.

13. למעלה מהצורך, שלכן בתמצית, יצוין כי דינה של המרצת הפתיחה להידחות גם לגופה. טענות המבקש לגופם של דברים מתבססות על הוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופוסות, תשכ"ב-1962 (להלן: "חוק הכשרות").

לפי חוק הכשרות, "ההורים הם האפוסטרופוסים הטבעיים של ילדיהם הקטינים" (סעיף 14 בחוק הכשרות).

בכל הנוגע לפעולה שנעשית בעניין הקטין, מורה חוק הכשרות (סעיף 18 (א)) כך:

בכל ענין הנתון לאפוסטרופוסותם חייבים שני ההורים לפעול תוך הסכמה; הסכמתו של אחד מהם לפעולתו של רעהו יכולה להינתן מראש או למפרע, בפירוש או מכללא, לענין מסויים או באופן כללי; וחזקה על הורה שהסכים לפעולת רעהו כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר. בענין שאינו סובל דיחוי רשאי כל אחד מההורים לפעול על דעת עצמו.

לפי גרסת המבקש, כדי ש[REDACTED] תהיה מחויבת לפי ההסכם והתוספת, חייבת הייתה המשיבה לוודא שאף המבקש עצמו יביע בחתימת ידו את הסכמתו וכך לא נעשה. ההסכם והתוספת נחתמו על ידי [REDACTED] לבדה.

טענה זו של המבקש איננה נכונה. הוראות חוק הכשרות אינן מחייבות הצגת חתימה כתובה של שני ההורים כתנאי הכרחי לתקפות פעולה שנעשתה בשמו ששל קטין עליו הם האפוסטרופוסים. לשון חוק הכשרות קובעת זאת במפורש. קובעת שההסכמה יכולה להינתן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בדיעבד ("למפרע") ויכול שתינתן "בפירוש או מכללא". והא ראיה, שהמבקש עצמו מודה שכך נהג בכל הקשור להסכס. המבקש עצמו מאשר בעדותו שתנאי ההסכס היו מקובלים עליו למרות אי חתימתו והוא כלל לא התנגד להתקשרות עם המשיבה (עמ' 1; ש' 24 בפרוטי). משכך, לא שאלת חתימתו או אי חתימתו של המבקש על ההסכס והתוספת עומדים במוקד המחלוקת, אלא שאלת הסכמתו או אי הסכמתו של המבקש.

לא זו אף זו, שהמבקש מודה שהסכים להתקשרות עם המשיבה לפי ההסכס, אולם לא הסכים לתוספת שלפיה הוארך תוקפו של ההסכס עד ליום 18.1.27. וזו זו השאלה שבמוקד המרצת הפתיחה – האם הוכיח המבקש את הטענה שלא הסכים לפעולת [REDACTED] בחתימת התוספת. לפי הוראות סעיף 18 בחוק הכשרות, "חזקה על הורה שהסכים לפעולת רעהו כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר". חזקה זו עומדת גם למשיבה ומשכך, רובץ לפתחו של המבקש הנטל להוכיח את סתירת החזקה בנסיבות העניין.

נוכח טענה זו, הנה אשר התברר: 14.

ראשית, התברר שהפנייה הראשונה למשיבה בעניין התוספת נעשתה ביום 5.6.19 (נספח ד' להמרצת הפתיחה). כיוון שהתוספת נחתמה ביום 18.1.17, מצופה היה מהמבקש שיסביר את השיהוי בפנייה למשיבה. את השיהוי נוכח הזמן שחלף, כשנתיים וחצי, בין מועד חתימת התוספת למועד בו טען לראשונה לבטלותה. כל שטען המבקש לעיתוי הדרישה היא הטענה לפיה נודע לו על התוספת "לפני כשנה לערך" (סעיף 18 בהמרצת הפתיחה). המבקש לא מביא פרטים על נסיבות קבלת אותו מידע ולא מסביר כיצד זה לא ידע על התוספת קודם לכן. שנית, התברר שלא הוצגה עדותם של [REDACTED] ושל [REDACTED] על עצמה. מעבר לתהייה נוכח אי צירוף [REDACTED] כבעל דין רלוונטי שעלול להיפגע, הרי היא היא זו שבמוקד טענות המבקש. זו שלפי הנטען הסתירה מהמבקש את חתימתה על התוספת. מצופה היה שתוצג גרסתה שלה לטענות אך כך לא נעשה.

למעלה מכך, בעת הגשת המרצת הפתיחה הייתה [REDACTED] עצמה קטינה, אך לא כך בעת שהתבררו הטענות. במועד זה (22.12.21) כבר הייתה [REDACTED] בגירה ונכחה באולם הדיונים. לא ברור, גם לא הוסבר, כיצד אף גרסתה שלה לא הוצגה. באי הצגת גרסתן של [REDACTED] ושל [REDACTED], עומדת לחובת המבקש החזקה שלפיה עדותן, לו נשמעה, לא הייתה תומכת בגרסת המבקש. שלישית, התברר שבתקופה שלאחר חתימת התוספת עמדה [REDACTED] בקשרים הדוקים עם המשיבה, בפעילויות שונות אותן ארגנה המשיבה לרבות טיסה לספרד. ועוד התברר שהמבקש עצמו מודה שהיה מודע לקשר במהלך תקופה זו (למשל עדות המבקש בעמ' 11; ש' 21 – 32 בפרוטי).

רביעית, התברר שגם ההסכס עצמו, ללא התוספת, לא נוקב במועד קצוב לביטולו וקובע שלמשיבה האופציה להאריכו בלי מועד קצוב. המבקש לא הסביר כיצד לא התנגד גם לסעיף זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

~~10-07-2022 16:46:16~~

וחמישית, העד מטעם המשיבה, העיד כי סבר שהמבקש מעודכן בכל דבר הקשור למרסל, שכן המבקש עמד אתו בקשר, היה במשרדי המבקשת ויצר רושם של מי שמודע לענייני (עמ' 21; ש' 8 בפרוט').

15. סיכום העובדות אשר התבררו איננו מאפשר את קבלת המרצת הפתיחה.

אכן, כפי שטוען המבקש, התקשרות בחוזה העסקה ארוך טווח של קטין, מחייבת את קבלת הסכמת שני הוריו. כך בכלל וכך, מקל וחומר, כאשר מדובר בהורים גרושים שאינם גרים ביחד. ועם זאת, כאשר מוצגת כזו התקשרות לה הסכים אחד ההורים, מתקיימת החזקה שלפיה גם ההורה השני הסכים להתקשרות ועליו הנטל לסתור את החזקה. כך במקרה זה.

כאשר מדובר בהסכם שלו הסכים המבקש מלכתחילה, כאשר מדובר בהסכם שישומו נמשך במשך תקופה ממושכת ובמודעות מלאה של המבקש, היה על המבקש להראות כי בנסיבות העניין נשללת החזקה להסכמתו גם לתוספת.

וכאשר נמצא שהמבקש השתתף בהעלאת הטענה, כאשר נמצא שהמבקש נמנע מהצגת ראיות רלוונטיות, אשר נמצא שגם ההסכם המקורי איננו קצוב בזמן, כאשר נמצא שהמבקש עצמו שיתף פעולה ביישום ההסכם גם לאחר חתימת התוספת ויצר מצג של הסכמה מלאה גם מצידו – הרי שלא נשללה החזקה שהסכים גם לתנאי התוספת.

ודוק. המבקש טוען שכלל לא היה ער לחתימת מסמך המאריך את תקופת ההתקשרות לשנים כה רבות ומחה על כך מיד כשנודע לו. לא מצאתי סיבה לפקפק בטענה זו, אך מצאתי שמתן אמון בטענה איננו מספיק לקבלת המרצת הפתיחה. לא במודעותו הסובייקטיבית של המבקש עסקינן, אלא במצגים שהציג בקשר עם מודעותו זו. ומצגים אלו, כאמור, לימדו שהסכים גם הסכים להארכת תקופת ההתקשרות.

16. במהלך הדיון העלה המבקש גם טענות לאי קיום התחייבויות המשיבה לפי ההסכם. טענות שלפיהן הזניחה המשיבה את קידום האינטרסים של ולא עמדה בהתחייבויות כלפיה. טענה זו לא הייתה ברורה. המרצת הפתיחה לא התבססה כלל על הטענה להפרת התחייבויות המשיבה אלא על הטענה היחידה לבטלות ההתקשרות עימה. ובכלל, המבקש הרי לא הביא ולו ראיה אחת לביסוס יחסי המשיבה במהלך תקופת ההסכם וכל אשר טען בהקשר זה התברר כעדות מפי השמועה. כדברים ששמע המבקש על (עדות המבקש בעמ' 13; ש' 29 בפרוט'). משכך, הן נוכח הרחבת החזית והן בהיעדר ראיות, אין ממש בטענות להפרת התחייבויות המשיבה בהסכם.

17. לא מצאתי ממש ביתר טענות הצדדים.

18. נוכח כל זאת, הן נוכח אי צירוף צדדים רלוונטיים והן מאחר והמבקש לא עמד בנטל הרובץ לפתחו לסתירת החזקה שלפיה הסכים להתקשרות מרסל בהסכם ובתוספת, אני דוחה את המרצת הפתיחה.

המבקש יישא בהוצאות המשיבה בגין הגשת המרצת הפתיחה בסך של 6,000 ₪.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ב, 04 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

רוגן אילן, שופט